

heden er hensigtsmæssigt, kan det dog aftales med fonden, at minimumsrepræsentationen alene skal være på 1 medlem.

Til stk. 3.

Der henvises til bemærkningerne til § 11, stk. 3.

Til stk. 5.

Grænsen på 20 lønmodtagere er bl. a. foreslået, fordi der med de i de første år gældende bidragssatser kun ville blive tale om at konvertere meget små beløb til aktiekapital i selskaber med under 20 lønmodtagere. Efterhånden som bidragssatserne stiger, vil der imidlertid muligvis være behov for at inddrage også sådanne selskaber under ordningen, og det foreslås derfor, at arbejdsministeren kan ned sætte grænsen.

Til kapitel 5.

Lønmodtagerkapital i andre virksomheder end de i kapitel 4 nævnte aktieselskaber.

Reglerne i dette kapitel vedrører anbringelsen af den del af fondens midler, som hidrører fra private erhvervsvirksomheder, der ikke er omfattet af bestemmelserne i kap. 4 om indeståelse af $\frac{2}{3}$ af bidragene i store og mellemstore aktieselskaber, og som i løbet af et kalenderår gennemsnitlig har beskæftiget mindst 10 lønmodtagere.

Til § 20.

Det foreslås at give private erhvervsvirksomheder, der har mindst 10 lønmodtagere opgjort efter reglen i § 11, stk. 2, adgang til at anmelde til fonden, at virksomheden fra næste kalenderårs begyndelse ønsker at lade $\frac{2}{3}$ af bidragene til fonden fra og med det løbende kalenderår forblive indestående i virksomheden som lån. Dette vil give virksomheden mulighed for en kapitalindeståelse af samme omfang som de i kap. 4 omhandlede store og mellemstore aktieselskaber.

Andre virksomhedsformer end aktieselskabsformen er imidlertid ikke tilstrækkeligt retligt regulerede til, at man kan gennemføre en ordning, hvorefter $\frac{2}{3}$ af bidragene kan indestå som ansvarlig kapital i alle de her omhandlede virksomheder. Der er derfor alene adgang til at lade bidragene indestå som lån, sml. herved bemærkningerne til kap. 6.

Indeståelsesadgangen tænkes ligesom indeståelsesadgangen for de mellemstore selskaber baseret på nogle få objektive kriterier, hvis opfyldelse fra virksomhedens side giver ret til løbende at tilbageholde $\frac{2}{3}$ af det årlige bidrag som lån. Det er endvidere hensigten, at lånevilkårene ikke skal forhandles hvert år, men kun ved væsentlige ændringer i de forudsætninger, hvorunder de er opstillet.

Ordningen skal kun omfatte private erhvervsvirksomheder.

Det er en meget vid kreds af virksomheder, der herved kan komme i betragtning, svarende til den kreds af virksomheder, på hvilken monopolloven finder anvendelse.

Det anslås rent skønsmæssigt, at ca. 20.000 private virksomheder vil være omfattet af reglerne. Disse virksomheder udbetalte i 1971 ca. 17 mia. kr. i lønsum svarende til ca. 24 pct. af den samlede lønsum. Det beløb, der kan tilbageholdes heraf, hvis ordningen udnyttes fuldt ud, andrager ca. 50 mill. kr. ved en bidragssats på $\frac{1}{2}$ pct.

Ordningen skal normalt være etableret inden udløbet af det kalenderår, for hvilket $\frac{2}{3}$ af bidraget ønskes at forblive indestående. Det vil sige, at virksomheden til fonden skal have anmeldt sit ønske om indeståelse, bilagt dokumentation for, at lånevilkårene nu er opfyldt.

I stk. 3 åbnes der mulighed for, at også offentlige virksomheder m.fl. kan opnå ret til at lade $\frac{2}{3}$ af bidragene indestå som lån. Der tænkes herved navnlig på sådanne offentlige virksomheder, som er etableret for at tilgodese mere direkte erhvervsaktive formål, og som er opbygget og drives efter samme principper som og i konkurrence med private virksomheder. Man er herved opmærksom på, at anbringelse af fondsmidler i den offentlige sektor ikke må kunne indvirke på det offentliges mulighed for at føre økonomisk politik. For at sikre den fornødne styring og koordination er det fundet rigtigst, at vedkommende fagminister forud for udøvelsen af sin bemyndigelse efter stk. 3 forhandler med såvel økonomi- og budgetministeren som arbejdsministeren.

For statsvirksomhedernes vedkommende indebærer bestemmelsen, at vedkommende fagminister i det angivne omfang får bemyndigelse til at optage statslån i henhold til grundlovens § 43.

Anvendelse af de lånte midler forudsætter bevilingsmæssig hjemmel.

Til § 21.

Administrationen af låneordningen kan efter forslaget overlades til banker og sparekasser. Fondens og pengeinstitutterne vil kunne indgå en generel aftale, hvorefter pengeinstitutterne, der i øvrigt i det enkelte tilfælde forudsættes at være virksomhedens sædvanlig anvendte pengeinstitut, skal modtage virksomhedernes anmeldelse og vurdere, hvorvidt lånevilkårene er opfyldt og give tilladelse til at lade virksomhederne indgå under ordningen. Fondens skulle herved i det store og hele undgå at blive impliceret i detailadministration.